

til Statsbanefunktionærernes Boliger. Dette Forslag maa jeg bestemt fraraade. Det er en Foranstaltning, som vi ikke have noget Sidestykke til indenfor Statsbanerne, og som jeg heller ikke mener, der er nogen Grund til. Forholdene der ere ganske vist særlig uheldige. Det er dog et af de alt for stærke Udtryk, det ærede Medlem for Nykøbing ynder at bruge, naar han siger, at Stedet dernede er „ubeboeligt“. I saa Tilfælde havde man ikke kunnet bo der de 20—30 Aar, man har boet dernede, men Forholdene ere ganske vist ikke heldige med Hensyn til Drikkevandet dernede. Naar det ærede Medlem imidlertid siger, at Beboerne ere fuldt villige til at betale, hvad det koster at faa bedre Vand, saa ved jeg egentlig ikke, hvad vi strides om. Thi Statsbanerne have tilbudt dem Vand for Betaling; for Betaling kunne de faa alt det Vand, de have Brug for, naturligvis under det Forbehold, at Statsbanerne kunne tilfredsstille deres eget Forbrug først; i modsat Tilfælde kunde det Tidspunkt vel nok komme, da der maatte siges Nej. Imidlertid er der dog mindre Grund til at nære nogen Frygt for, at dette skulde ske nu, da Statsbanerne ere i Færd med at skaffe sig ny Vandtilførsel, som gør det yderligere usandsynligt, at man nogensinde skulde komme til at sige Nej. Og Prisen har der jo heller ikke været Strid om. Det, som er tilbage, er saaledes kun det, som her foreligger: Forslaget om, at vi skulle lægge Vandet ind i Husene. Det har man ikke gjort før, og det finder jeg ingen Grund til at gøre. Der er to Haner paa offentlig Gade, hvor Beboerne dernede kunne hente Vand, der maa Embedsmændene hente deres Vand, og der maa de øvrige Funktionærer ogsaa hente deres. Om der skulde anbringes en Hane mere eller mindre, kommer det ikke an paa, men Indlægning i Husene er en Foranstaltning, som jeg ikke synes, der er Grund til at foretage. Derfor fraraader jeg bestemt Vedtagelsen af det af Mindretallet stillede Forslag. — Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) fremdrog, skal til enhver Tid faa min velvilligste Overvejelse, saa snart det fremtræder som det, det ærede Medlem mente, det vilde komme til at fremtræde som, nemlig et berettiget Krav.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgekreds): Naar et Mindretal i Finansudvalget ikke har kunnet tiltræde Forslaget om, at der til Sæby Havn skulde udbetales $\frac{3}{4}$ af,

hvad en Fiskerihavn kostede at anlægge, er det ikke, fordi vi i og for sig havde noget imod, at Staten fremtidig, naar fattige Kommuner bleve nødte til at anlægge Fiskerihavne og daarligt havde Raad dertil, betalte de $\frac{3}{4}$ af Anlægsomkostningerne, men da vi i Finansudvalget spurgte den højtærede Minister, om det i Fremtiden kunde ventes, at der blev givet en lignende Dispensation overfor andre Kommuner, lød det ubetinget: Nej, det var en ganske særegen Stilling, Sæby Havn skulde have. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister kunde sige det samme som om Ringkøbing Fjord, at der har været stærke Kræfter i Bevægelse for at hidføre dette Resultat ved Sæby Havn. Det forekommer mig, at hvis man deroppe i Sæby skal have $\frac{3}{4}$ af Anlægsomkostningerne, maatte andre fattige Kommuner, hvor man trænger til Fiskerihavne, men hvor Kommunen ikke har Raad til at betale Halvdelen, ogsaa have $\frac{3}{4}$ af Staten. I alt Fald vil der ellers ude i Landet let komme den Opfattelse, at hvis man kan være saa heldig at have en Minister til Rigsdagsmand, lade andre Ting sig gennemføre, end naar andre repræsentere Kredsen. Man faar let den Opfattelse, naar den højtærede Minister absolut modsætter sig, at der maa komme Sidestykker til det, der her er sket.

Det skulde dog være saadan, at her i Landet skulde alle have lige Adgang til at nyde godt af Statskassen; der skulde ikke være nogen, der havde Særstilling. Hvis derfor den højtærede Minister havde sagt: Kommer der andre Kommuner, der trænge til en Fiskerihavn, men som ere daarligt stillede, skal jeg ikke være uvillig til at gaa med til, at der ydes dem $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen, saa var dette Forslag blevet enstemmigt anbefalet af Finansudvalget, men det var netop det, den højtærede Minister modsatte sig. Der er ingen Grund til, at en saadan enkelt Havn, en saadan enkelt By skal have en Særstilling. Naar det drejer sig om Jernbaneanlæg, Havneanlæg osv., mærker man, at der er ligesom favoriserede Egne i Landet, det er der ingen Grund til, og derfor modsatte vi os det.

Der blev i Eftermiddagsmødet af Ordføreren rettet en Henvendelse til mig, idet han spurgte, om jeg ikke vilde gøre min Indflydelse gældende i Retning af, at Københavns Kommune betalte noget mere i Alderdomsunderstøttelse, end den gør. Der blev sagt, at der var mere Grund for mig til at tage fat paa denne Sag end paa en